

Βόιον Δρυμ. Καστορ. Μοσχοπόταμ. Σέρρ.) Πόντ. (Κολων.) Σῦρ. κ.ά.: *Αὐτός δὲν ἔχει γνώμη* (= εἶναι ἀνόητος) Τρίκκ. *Βάλι γνώμ' 'ς τοῦ κιφάλ' τ'ς. "Ἐχου γνώμ' 'ς τοῦ κιφάλ' μ' ἰγὼ Βλάστ.* "Ἐχει πολλή γνώμη (= εἶναι ἐξυπνος) Κορσ. *Καλή γνώμ' νὰ δώξ' οὐ Θιὸς ἀφ'νοῦ τ' πιδοῦ Κουκούλ. Νὰ μάθης γνώμη, νὰ μὴ κρίνης ἄλλη φορὰ Πωγών. || Φρ. Μὲ γνώμη 'ς τὸ κεφάλι* (εὐχή, παραίνεσις) "Ἡπ. *Δὲ στέκειτ' σ' γνώμη τ' (= εἶναι εὐήθης) Δρυμ. 'Ἡ γνώμη ἄλλουν ἀνεβαίν' ἀπὸ τὰ πονδάρια κι ἀργάει νὰ φτάσῃ 'ς τοῦ κιφάλ', κι ἄλλουν μπαίν' ἀπ' τοῦ κιφάλ' "Ἡπ. || Παροιμ. 'Υστερνὴ μου γνώμη νὰ σ' εἶχα πρῶτα* (ὅτι ἡ ὑστερνὴ γνώμη εἶναι καλυτέρα ἀπὸ τὴν προηγουμένην. Πβ. τὸ ἀρχ. «ψεύδει γὰρ ἡ ἐπίνοια τὴν προτέραν γνώμην») "Ἡπ. 'Ἡ παροιμ. εἰς παραλλαγῇ. πολλὰ. *'Ἡ ῥ'ναῖκα μαλλιὰ μακριὰ κι γνώμ' λίγ' Βέρ. Μεγάλα μαλλιὰ, κοντὴ γνώμ' (σκωπτικῶς πρὸς τὰς γυναῖκας) Σέρρ. "Ἀντρας μὲ μουστάκια κι γυναῖκα μὲ βυζιά γνώμ' δὲ μαθαίνουν* (ὅτι εἰς προβεβηκυῖαν ἡλικίαν ὁ συνεισμός εἶναι ἀδύνατος) αὐτόθ. || * Ἀσμ.

*Μάννα ζουρλή, μάννα τρελλή, μάννα μὲ δίχως γνώμη Βόιον. 'Ἡ σημ. καὶ ἀρχ. Βλ. Θουκυδ. 1,91,5 «ὅσα αὖ μετ' ἐκείνων βουλευέσθαι, οὐδενὸς ὕστερο γνώμη φανῆναι», καὶ Πλούτ., 'Ἀλέξανδρ. 16 «ἵππους ἐλαύνων καὶ διὰ ῥεύματος παραφέροντος καὶ περικλύζοντος ἔδοξε μανιακῶς καὶ πρὸς ἀπόνειαν μᾶλλον ἢ γνώμη στρατηγεῖν». β) Μνήμη Μακεδ. ("Ἀσσηρ. κ.ά.): *Βαστῶ 'ς τὴ γνώμη μ' (= ἐνθυμοῦμαι).* 3) Διάθεσις, προαίρεσις, ἐπιθυμία, προτίμησις, τὸ ἦθος κοιν. καὶ Πόντ. (Οἶν. κ.ά.) Τσακων. (Μέλαν. κ.ά.): *"Ἐχει καλὴ-κακὴ γνώμη. Εἶναι καλῆς-κακῆς γνώμης ἄνθρωπος. Εἶναι ἡ γνώμη τοῦ καλῆ-κακῆ κοιν. Μὰ σὺ μοῦ μοιάζεις κι 'ς τσι γνώμεις μου ἀκόμη* (ἔχεις τὰς ἰδίας προτιμήσεις) Κρήτ. (Σφακ.) *Τὰ τραναίε' πού τὴ γνώμη τοῦ* (ἐξ ἑαυτοῦ, ἐξ ἰδίας ὑπαιτιότητος ὑποφέρει) Μακεδ. *'Ἡ γνώμ' αὐτ' καλὸν ἐν' Πόντ. Τί γνώμη εἶν' αὐτὴ πῶχης; Βιθυν. Δὲν ἔχ' ὁ Τόλης γνώμη γιὰ γράμματα "Ἡπ. (Μαργαρ.) Μωρὴ, μὰ δὲ βαστεῖσαι νὰ δὴ δείχνῃς δὴ γνώμη σ' ἀβρὸς 'ς τὸ γόσμο; Νάξ. ('Ἀπύρανθ.) "Ἡτο ἡ γνώμη τοῦ καὶ πρέπει νὰ δὴ γρατήσω Κορσ. "Ἐχ' καλὰ γνώμια Θράκ. ('Ἀδριανούπ.) Καραβουκὺρ 'ς τ'ν ἀρχὴ δὲν ἔστριγι, κι 'κείνους καημένους εἰδγι κ' ἔπαθι ὅσον νὰ τοὺν κάμ' τὰ γνώμια τ' αὐτόθ. "Ο' ν' ἔχου κὰ γνώμη (δὲν ἔχει καλὸν ἦθος, χαρακτῆρα) Μέλαν. Τραγουδοῦν τὴ γνώμη τοῦ τὴν καλόπιαστη, τὴν περηφάνεια τοῦ τὴν καταδεχτικὴ Γ. Βλαχογιάνν., Λόγ. καὶ ἀντίλογ., 78. || Φρ. *Τοῦ ἔκανα τὴ γνώμη ἢ τοῦ ἔγινε ἡ γνώμη* (ἐξετελέσθη ἢ ἐπιθυμία του) *Δὲ σοῦ χαλάει τὴ γνώμη* (συμφωνεῖ μὲ τὰς ἀπόψεις σου ἢ σοῦ ἐκπληροῖ τὰς ἐπιθυμίας) κοιν. *Ἄν' ἐμπνοῖ-τ' ὅς τὰ γνώμη* (τοῦ ἔκαμε τὴν γνώμην, τοῦ ἐπραγματοποίησε τὴν ἐπιθυμίαν) Μέλαν. || Παροιμ.**

Κορμὶ καὶ πρόσωπο θωρῶ καὶ γνώμη δὲν ἠξέρω (ὅτι ἐκ τῆς ἀπλῆς ἐμφάνισεως δὲν δύναται τις νὰ κρίνῃ περὶ τοῦ χαρακτῆρος) Πελοπν. (Μάν.) *Κατὰ τὸ μπόι μ' ἠῶρα, κατὰ τὴ γνώμη μ' δὲν ἠῶρα* (ὅτι εὐρίσκει τις ὁμοίους τὴν ἐμφάνισιν, ὅχι ὅμως καὶ τὸν χαρακτῆρα) Θράκ. (Σηλυβρ.) *Πολλοὺς εἶα 'ς τὸ μπόι μου, μὰ 'ς τὴ γνώμη-μου ὄχι* (συνών. μὲ τὴν προηγουμ.) Κάσ. *'Ἡ γνώμη ἔμ' 'πουκάτω 'πού τήψ ψυδῆν* (ὅτι δυσκόλως ἀποκαλύπτεται ὁ χαρακτῆρ) Κύπρ.

"Ἀνθρωπος ἀνθρώπου μοιάζει | καὶ 'ς τὴ γνώμη δὲν ταιριάζει

'Αθῆν. || Γνωμ.

"Ἀνθρωπος μὲ τὴ γνώμη δὲν μισέται κι ἀγαπιέται (αἱ ἀρεταὶ καὶ τὰ προτερήματα ἐλκύουν τὴν συμπάθειαν τῶν

ἄλλων, ἐνῶ τοῦναντίον ὁ κακὸς χαρακτῆρ προκαλεῖ τὸ μῖσος) Κρήτ. (Σητ.) || * Ἀσμ.

Σώπα, παραπονιάρη μου, κ' ἡ γνώμη σου θὰ γίνῃ Κρήτ.

Οὐλοῦ τοῦ γόσμου κάλισαν κι οὐλοῦ τ' ἀρχονδολόγι, τοῦ Διγινῆ δὲ γάλισαν ἀπ' τὴ γακὴ τοῦ γνώμη Ἀῆμν. (Πλάκ.)

'Ἐν τό 'ρπιζα ἡ ἀγαπῶ νὰ ἔδῃ τέθοριαν γνώμην Κύπρ.

Μὰ ἂν εἶναι πιὸ καλότερος 'ς τὴ γνώμη καὶ 'ς τὰ κάλλη, τότε δὰ πὰ νὰ σκοτωθῶ, κόκκινο πορτακάλλι! (δὰ = θὰ) Κρήτ. ('Ἀρχάν.)

Τὰ μάθκια χαμηλ-λῶνεις καὶ τὴ μανδηλωσῆιά, τὴν ἔρημὴ σου γνώμη 'ἐν νδῆνε 'λ-λάσσεις πῆλὰ Κῶς (Πυλ.)

'Ἐσὺ μ' αὐτὴ νδὴ γνώμη καὶ 'βῶ μ' αὐτὸ νδὸ ν-νοῦ νὰ δοῦμε πῶχός θὰ π-πέσῃ μιν-νέτ-τι νδ' ἄλλουνοῦ ('βῶ = ἐγὼ) αὐτόθ.

'Σ τὴν ἱμουρφιά, 'ς τὴν -ι-γνουμιά κάλλια 'ρι οὐ Παναϊώ-της Μακεδ. (Σιάτ.)

'Ἐγὼ γιὰ τὴν ἀγάπη σου, γιὰ τὴν καλὴ σου γνώμη πῆρα τὰ δάκρυα δανεικά, τὰ μοιρολογία ξένα (ἐκ μοιρολ.) Πελοπν. (Γαργαλ.)

*Ποτέ σου νὰ μὴ χαίρεσαι τοῦ πρώτου χρόνου ἀγάπη, μόνο τσι τρεῖς, τσι τέσσερις τὴ γνώμη δὲν νὰ μάθῃς Κρήτ. Διὰ τὴν σημ. πβ. καὶ Θουκυδ. 2,43,4 «μνήμη παρ' ἐκάστῳ τῆς γνώμης μᾶλλον ἢ τοῦ ἔργου ἐνδιαίτῃται». Πβ. κα λ ό γ ν ω μ ο ς, κα κ ό γ ν ω μ ο ς, κ ε ρ δ ό γ ν ω μ ο ς, σ κ λ η ρ ό γ ν ω μ ο ς. β) Αὐτὸς οὗτος ὁ καλὸς χαρακτῆρ, τὸ καλὸν ἦθος Θράκ. ('Ἀδριανούπ.): *Κεῖνους ποῦ ἔχ' γνώμια. Ἀντίθ. ἄ γ ν ω μ ο ς. γ) 'Ἡ ἰσχυρογνωμοσύνη Σύμ.: "Ἐχει γνώμη (= εἶναι ἰσχυρογνώμων). δ) 'Ἡ ὀργὴ Νίσυρ.: Μάννα μου, γνώμη ποῦ 'χει! 4) 'Ἡ σύζυγος τοῦ ναννοφανοῦς δαίμονος Γ ν ὠ μ ο υ Λεξ. Δημητρ.**

γνωμιάζω Πελοπν. (Γέρμ. Μάν.) Σύμ. — Κ. Πασαγιάνν., Παραμύθ., 65 — Λεξ. Μ. 'Εγκυκλ. 'Ελευθερουδ. Πρω. Δημητρ. *γνωμιάζω* Σύμ.

'Ἐκ τοῦ οὐσ. γ ν ὠ μ η. 'Ἡ λ. ὑπὸ τὸν τύπ. ἔ γ ν ω μ ι ἄ ζ ω καὶ εἰς Χρον. Μορ. Η, στ. 1730-31 (ἔκδ. J. Schmitt).

1) Κτῶμαι, ἐκφέρω, ἐκφράζω ἰδίαν γνώμην, ἰδίαν κρίσιν Λεξ. Δημητρ.: *Μεγάλωσε ὁ γιός μου καὶ γνώμιασε. Διὰ τὴν σημ. πβ. καὶ Χρον. Μορ., ἐνθ' ἂν. «Οἱ Φράγχοι γὰρ οὐκ ἤσαν πεζοὶ καὶ καβαλλάραι | μόνοι ἐφτακόσιοι μοναχοί, τόσους τοὺς ἐγνωμιάσαν». 2) 'Ἀρέσκω εἰς τινὰ Πελοπν. (Γέρμ. Μάν.): *Μοῦ γνωμιάζει ἡ τάδε (=μοῦ ἀρέσει) Μάν. Δὲ μοῦ γνωμιάζει 'φτοῦνο τὸ τσεμπέρι Γέρμ. "Ο,τι μοῦ γνωμιάζει, θὰ κάμω αὐτόθ. 3) 'Οργίζομαι, ἐξάπτομαι Σύμ. — Κ. Πασαγιάνν., ἐνθ' ἂν., 65 — Λεξ. Μ. 'Εγκυκλ. 'Ελευθερουδ. Πρω. Δημητρ.: *Μὴ μὲ πειράζῃς, γιὰτὶ θὰ μὲ κάνῃς νὰ γνωμιάσω Σύμ. Γιὰτὶ γνωμιάζεις, μάννα μου; Λεξ. 'Ελευθερουδ. Γιὰ δὲς πῶς γνωμιάζει! Λεξ. Δημητρ. Πάντα γνωμιάζ' ὁ Ἀναπλιώτης 'ς τὸ Θοδωρῆ κι ὁ Θοδωρῆς 'ς τὸν Ἀναπλιώτη Κ. Πασαγιάνν., ἐνθ' ἂν. 'Ἡ σημ. καὶ Βυζαντ. Πβ. Σ. Κυριακίδ., Διγεν. 'Ακρίτ., 122 «φουσᾶτον εἶδεν καὶ γνώμιασεν, ἀριφνισμὸν οὐκ ἔχει». Πβ. γ ν ω μ ι ἄ ρ η ς.***

γνωμιάρης ἐπίθ. Βιθυν. Κάλυμν. Κύθηρ. Κωνπλ. Νίσυρ. Πάτμ. Σύμ. — Λεξ. Μ. 'Εγκυκλ. Πρω. Δημητρ. *γνωμιάρ'ς* Θράκ. (Τσακίλ. κ.ά.) *γνωμάρης* Πόντ. ('Ινέπ.)

Ἐκ τοῦ οὗς. γνῶμη καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ι ἀρχ. Πβ. Μ. Φιλήντ., Γλωσσογν., 2.121.

1) Ἰσχυρογνώμων, ἐπίμονος, πείσμων Κύθηρ. Πάτρ. Πόντ. (Ἰνέπ.) Σύμ. — Λεξ. Δημητρ. 2) Ἰδιότροπος, δύστροπος Βιθυν. Κύθηρ. Κωνπλ. β) Εὐδόργιστος, εὐέξαπτος, ὀξύθυμος Κάλυμν. Νίσυρ. — Λεξ. Μ. Ἐγκυκλ. Πρω. Δημητρ. γ) Καχύποπτος Πόντ. (Ἰνέπ.)

γνωμίζω Νίσυρ. Χίος — Λεξ. Βάιγ. Κορ., "Ατακτ., 4.84. Ἐλευθερουδ. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ οὗς. γνῶμη. Ἡ λ. καὶ εἰς Σομ.

1) Σχηματίζω ἢ ἔχω γνώμην, κρίσιν, κρίνω Χίος — Λεξ. Βάιγ. Κορ., ἐνθ' ἄν. Δημητρ. Ἡ σημ. καὶ εἰς Σομ. 2) Ὀργίζομαι, θυμώνω Νίσυρ. — Λεξ. Ἐλευθερουδ. Δημητρ.: Μὴ τοῦ μιλάς καὶ γνωμίζω Νίσυρ. Εἰντα γνωμίζεις, μάννα μου; αὐτόθ.

γνωμικά ἐπίρρ. Κρήτ. — Γ. Βλαχογιάνν., Τὰ παλληκάρ., 75 — Λεξ. Βάιγ. Δημητρ. γνωμικά Θεσσ. Μακεδ. (Πεντάπ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γνωμικός. Ἡ λ. καὶ εἰς Βλάχ. καὶ εἰς Σομ.

1) Κατὰ γνώμην, διὰ γνωμικοῦ, ἀξιωματικῶς Γ. Βλαχογιάνν., ἐνθ' ἄν. — Λεξ. Βάιγ. Δημητρ.: Ὁ λόκος γιὰ νὰ κἀνῃ τῇ δουλειᾷ του, θέλει καὶ τὸ τομάρι του, εἶπε ὁ γέρος γνωμικά Γ. Βλαχογιάνν., ἐνθ' ἄν. Ἡ σημ. καὶ εἰς Βλάχ. καὶ Σομ. 2) Μὲ σύνεσιν, συνετῶς Θεσσ. Μακεδ. (Πεντάπολ.): Λέει γνωμικά κι οὐρθουστέκ'τι πάνου ψ'λὸς Θεσσ. Δὲν κουβεντιάζ'ς γνωμικά Πεντάπολ. 3) Πρὸς χάριν, χαριστικῶς Κρήτ.: Τὸ δικαστήριο δικάζει γνωμικά καὶ ὄχι νομικά (οὐχὶ κατὰ τὸν νόμον, ἀλλὰ χαρίζομενον).

γνωμικαίνω ἐνιαχ. γνωμικάινου Μακεδ. (Βλάστ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γνωμικός.

Συμμορφοῦμαι, συμφωνῶ μὲ τὴν γνώμην ἄλλου.

γνωμικός ἐπίθ. Ἡπ. (Δωδών. Κωστάν. Μελιγγ. Τσαμαντ. κ.ά.) Θράκ. (Κεσάν. Σουφλ. κ.ά.) Πελοπ. (Ἀρεόπ. Ξηροκ. κ.ά.) — Λεξ. Βάιγ. Περίδ. γνωμικός Θράκ. (Σηλυβρ. κ.ά.) γνωμικός Ἡπ. (Ζαγόρ. Κουκούλ. κ.ά.) Θεσσ. (Ἀλμυρ. Ἀνατολ. κ.ά.) Θράκ. (Ἀδριανούπ. κ.ά.) Λῆμν. Μακεδ. (Ἀσσηρ. Βλάστ. Βόιον Γρεβεν. Ἐπανωμ. Ἐράτυρ. Θεσσαλον. Καστορ. Νάουσ. κ.ά.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Μύτικ. Σπάρτ. κ.ά.) Τὸ οὐδ. καὶ ὡς οὗς. γνωμικό τό, Θράκ. Πελοπ. (Ἀρεόπ. Λακων. Μάν. Κουτήφ.) Σκυρ. κ.ά. — Λεξ. Πρω. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ οὗς. γνῶμη. Ἡ λ. καὶ εἰς Σομ. Διὰ τὴν χρῆσιν τοῦ οὐδ. ὡς οὗς. πβ. ἀγαθό, ἐμποδιστικό, φυσικό. Ἡ λ. κατὰ πληθ. καὶ εἰς Ἑπαιν. γυναικ., 381.175 (ἐκδ. Κ. Krumbacher).

1) Ὁ ἔχων ὀρθὴν γνώμην, κρίσιν, ὁ συνετός, σώφρων Ἡπ. (Ζαγόρ. Κωστάν. Μελιγγ. Τσαμαντ. κ.ά.) Θεσσ. (Ἀλμυρ. Ἀνατολ. κ.ά.) Θράκ. (Ἀδριανούπ. Κεσάν. Σουφλ. κ.ά.) Λῆμν. Μακεδ. (Ἀσσηρ. Βλάστ. Βόιον Γρεβεν. Δρυμ. Ἐπανωμ. Ἐράτυρ. Θεσσαλον. Καστορ. Νάουσ. Σιάτ. κ.ά.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀρτοτ.) — Λεξ. Βάιγ. Περίδ.: Γνωμικός ἄνθρωπος, γνωμικό παιδί (συνετός, νουνεχὴς) Αἰτωλ. Κεῖνον εἶναι πούλὺ γνωμικό πιδί Ἀδριανούπ. Ὁ Νάσος εἶναι γνωμικό πιδί, ἢ μαυρονιά ἢ ἀδερχή του εἶναι ντίπ μισή (= τρελλή) Ἡπ. || Παροιμ. Ἐλάτε, γνωμικοί, νὰ φάτε τοῦ λωλοῦ τοῦ βιός (ἐπὶ τῶν ἐπιτηδείων οἱ ὅποιοι ἐκμεταλλεύονται τοὺς ἀφελεῖς) Νάουσ. Συνών. Παροιμ. Ἐλάτε, γνωστικοί,

νὰ φάτε τοῦ τρελλοῦ τὸ βιός. "Ὡσπου νὰ σκεφτῇ οὐ γνωμικός, οὐ ζουρλὸς πααίνει κι γυρνάει (ἢ ἀποφασιστικότης βοηθεῖ τοὺς τολμηροὺς) Ἐράτυρ. "Ὡσπου νὰ σκιφτῇ οὐ γνωμικός, τοῦ π'δάει τοῦ χαντάξ' οὐ ζουρλὸς (συνών. μὲ τὴν προηγουμ.) Βόιον. "Ὡσπου νὰ συλλογιᾶς'ν οἱ γνωμικοί, οἱ παλαβοὶ περνοῦν κουτῶν' τοὺν κιρὸ τ'ς (συνών. μὲ τὴν προηγουμ.) Ἀνατ. Κάλλια γνωμικός πάρα ἀντρεωμένος (προτιμότερα ἢ σύνεσις ἀπὸ τὴν ἀνδρεία) Ἡπ. Συνών, παροιμ. Κάλλιονεργεμένος πέρι ἀντρεωμένος || Ἄσμ.

Εἶν' ὁμορφος καὶ γνωμικός, εἶναι καὶ παλληκάρι Κωστάν.

Ἦταν 'ς τὴ γνώμη τ' γνωμικός, 'ς τοῦ βιό του ξακουσμένους Σουφλ.

Εὐπνα, ἐρωτικό πουλλὶ καὶ γνωμικό κεφάλι,

κ' ἔχω δυὸ λόγια νὰ σὶ πῶ, κι ἀποκοιμήσου πάλι Θράκ. Ἡ σημ. καὶ εἰς Σομ. Συνών. γνωστικός, ἐνεργεμένος, μυαλωμένος. β) Εὐφυῆς Στερελλ. (Αἰτωλ.): Σὲ λλί γνωμικό. Συνών. ἔξυπνος. γ) Καλὸς τὴν γνώμην, τὸ ἥθος, τὸν χαρακτήρα Λῆμν.: Εἶνι γνωμικός ἄθρουπος οὐ δήμαρχος. Συνών. βολικός, καλόγνωμος, καλόκαρδος, καλοσυνόριστος. 2) Τὸ οὐδ. ὡς οὗς., ἡ γνώμη ὡς χαρακτηριστικὸν τῆς καθόλου γνώμης ἢ τοῦ ἥθους τινὸς Θράκ. Πελοπ. (Ἀρεόπ. Κουτήφ. Λακων. Μάν. Ξηροκ.) Σκυρ. — Λεξ. Δημητρ.: Κατάλαβα τὰ γνωμικά του Θράκ. Ἐχει καλὸ γνωμικό (= ἔχει καλὸν χαρακτήρα) Μάν. Συνών. φρ. Εἶναι καλόγνωμος. Ἡ νύφη μας δὲν εἶναι ὁμορφη, ἀλλὰ ἔχει καλὸ γνωμικό αὐτόθ. || Παροιμ. "Ὅπου κάμη ξένο γνωμικό, χαλᾷ τὸ δικό του (ἐπὶ τῶν ἐξυπηρετούντων ἄλλους ἐνῶ οἱ ἴδιοι ζημιούνται) Μάν. "Ὅπου τὸ ξένο γνωμικό φτειάσῃ, τὸ δικό του θὲ νὰ χαλάσῃ (ὁμοίως) Λακων. || Ἄσμ.

Γαμπρέ, βλαστὲ τῆς λεμονιάς τσαὶ ἄνθος τῆς κανέλας, τὰ γνωμικά σου τὰ καλὰ δὲν τὰ 'χει ἄλλος κανένας Σκυρ.

Ἄς εἶναι μὲ τὴ γνώμη σου | καὶ μ' ὄλο σου τὸ γνωμικό Κουτήφ.

Μὲ τὸ κονδούνη 'ς τὸ λαιμό, | μὲ τὸ δικό σου γνωμικό (ἐκ μοιρολ.) Μάν.

Ἦτανε μὲ τὴ γνώμη σου | καὶ μ' ὄλο σου τὸ γνωμικό (ὁμοίως) αὐτόθ.

Τὸ λὲς μὲ τὴν ἀλήθεια σου | καὶ μ' ὄλο σου τὸ γνωμικό νὰ χωριστοῦμε ἐτσαδά;

(ὁμοίως) αὐτόθ. Ἡ σημ. καὶ εἰς Ἑπαιν. γυναικ., ἐνθ' ἄν. «νὰ τοὺς ἀλλάξῃ ἐκεῖνο | τὸ ἔχουσιν εἰς τὰ γνωμικά καὶ εἰς τὴν κακὴν τους φύσιν». 3) Ἡ καλή, ὀρθὴ κρίσις, ἡ λογικὴ Θράκ.: Θά'ρθῃ 'ς τὰ γνωμικά τ'. Συνών. φρ. Θά'ρθῃ 'ς τὰ καλὰ του. Θά'ρθῃ 'ς τὰ λογικά του. 4) Μετὰ τοῦ γίνομαι ἢ κἀνω, ἢ ἐπιθυμία, ἢ θέλησις Πελοπ. (Μάν.) — Λεξ. Δημητρ.: Ἄσμ.

Ἐ, μαυρισμένε μου καφέ, | τὰ γνωμικά τους ἔκαμες (καφέ = ἀδελφέ· ἐκ μοιρολ.) Μάν. 5) Γνώμη, ἀξίωμα, ἀπόφθεγμα πρακτικῆς φύσεως λόγ. κοιν. 6) Ἡ συγκατάθεσις Πελοπ. (Ἀρεόπ.): Τό 'καμε χωρὶς δικό μου γνωμικό.

γνωμιῶ Πόντ. (Οἶν.)

Ἐκ τοῦ οὗς. γνῶμη.

Ἀποκτῶ, σχηματίζω ἰδίαν γνώμην. Πβ. γνωματεύω, γνωματίζω, γνωμιάζω 1, γνωμίζω 1.

